

Mål C-384/04

Commissioners of Customs & Excise och Attorney General mot

Federation of Technological Industries m.fl.

(begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal
(England & Wales) (Civil Division))

”Sjätte mervärdesskattedirektivet — Artiklarna 21.3 och 22.8 — Nationella bestämmelser i syfte att bekämpa bedrägerier — Solidariskt betalningsansvar för mervärdesskatt — Ställande av säkerhet för mervärdesskatt som skall betalas av en annan näringsidkare”

Förslag till avgörande av generaladvokat M. Poiares Maduro föredraget den 7 december 2005	I - 4194
Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 maj 2006	I - 4210

Sammanfattning av domen

1. *Skattebestämmelser — Harmonisering av lagstiftning — Omsättningsskatt — Gemensamt system för mervärdesskatt — Personer som är ansvariga för skatteinbetalning (Rådets direktiv 77/388, artikel 21.3)*

2. *Skattebestämmelser — Harmonisering av lagstiftning — Omsättningsskatt — Gemensamt system för mervärdesskatt — Skyldigheter för personer som är ansvariga för skatteinbetalning*

(Rådets direktiv 77/388, artiklarna 21.3 och 22.8)

1. Enligt artikel 21.3 i sjätte direktivet 77/388 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter i dess lydelse enligt direktiven 2000/65 och 2001/115 är det tillåtet för medlemsstaterna att anta bestämmelser enligt vilka en person är solidariskt betalningsansvarig för ett mervärdesskattebelopp för vilket en annan person är betalningsskyldig enligt någon av bestämmelserna i artikel 21.1 eller 21.2 i samma direktiv.

Sådan lagstiftning måste emellertid vara förenlig med de allmänna rättsprinciper som utgör en del av gemenskapernas rättsordning, bland annat principerna om rättssäkerhet och proportionalitet. Även om det enligt artikel 21.3 i sjätte direktivet är tillåtet att grunda sig på presumtioner avseende huruvida den berörda personen visste eller borde ha vetat att skatten inte skulle komma att betalas, får sådana presumtioner inte vara utformade på ett sådant sätt att det i praktiken blir omöjligt eller orimligt svårt för personen att vederlägga dem genom motbevisning..

(se punkterna 28, 32 och 35 samt punkt 1 i domslutet)

Denna bestämmelse skall tolkas så, att det är tillåtet för en medlemsstat att anta lagstiftning enligt vilken en skattskyldig som har tillhandahållits varor eller tjänster och som visste, eller hade skälig anledning att misstänka, att hela eller en del av den ingående mervärdesskatten för tillhandahållandet av varorna eller tjänsterna, eller för tidigare eller senare tillhandahållanden av varorna eller tjänsterna, inte skulle komma att betalas kan åläggas solidariskt betalningsansvar för nämnda skatt tillsammans med den person som är betalningsskyldig för den.

2. Artikel 22.8 i sjätte direktivet 77/388 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter i dess lydelse enligt direktiven 2000/65 och 2001/115 skall tolkas så, att den inte ger en medlemsstat rätt att anta lagstiftning enligt vilken en skattskyldig som har tillhandahållits varor eller tjänster och som visste, eller hade skälig anledning att misstänka, att hela eller en del av den ingående mervärdesskatten för tillhandahållandet av varorna eller tjäns-

terna, eller för tidigare eller senare tillhandahållanden av varorna eller tjänsterna, inte skulle komma att betalas kan åläggas solidariskt betalningsansvar för nämnda skatt tillsammans med den person som är betalningsskyldig för den. Den skall vidare tolkas så, att den inte ger en medlemsstat rätt att anta lagstiftning enligt vilken en skattskyldig kan åläggas att ställa säkerhet för betalningen av sådan mervärdesskatt som en annan skattskyldig person till vilken den skattskyldige tillhandahåller eller genom vilken denne tillhandahålls nämnda varor eller tjänster är eller kan bli betalningsskyldig för.

Bestämmelsen utgör däremot inte hinder för nationell lagstiftning enligt vilken varje person som är solidariskt ansvarig för betalning av mervärdesskatt enligt en nationell bestämmelse som har antagits med stöd av artikel 21.3 i sjätte direktivet åläggs att ställa säkerhet för inbetalning av mervärdesskatt.

(se punkterna 47 och 48 samt punkt 2 i domslutet)